

CULTURA POPORULUI

Editor: CONST. CEHAN-RACOVIȚĂ | Str. Nicolae Iorga 6 | Cluj, Duminică 13 Februarie 1927 | ANUL VII. Nr. 185. Apare în fiecare Duminică

CARACTERUL

Marele gânditor american, Ralph Waldo Trine, în opera sa „Ce caută toată lumea?”, unde tratează într-un mod sugestiv și luminos formarea caracterului, mi-a îndreptat gândurile către subiectul de mai sus, către fala și mândria popoarelor, după cum spunea bătrânul rege Carol.

Dacă în timpul de față ar trăi Diogene, desigur că ne-ar spune și nouă ce caută cu lumânarea aprinsă și nu găsește, că dorește și el ca și noi oameni de caracter, singurii care ne lipsesc la această răspântie a vremii, pentru neamul nostru și cari ar putea să ne aducă gloria unor zile mari.

Din cea mai veche antichitate învățații s'au ocupat de caracter. Hipocrate și Galileu, au vrut să-l înfățișeze numai pe temeiuri fiziologice. Doctrina lor cu mici schimbări, a fost urmată până la sfârșitul veacului al XIX când Bain și dr. Eug. Bourdet au tratat această chestiune cu multă competență. Mai târziu, Th. Ribot face uimitoare clasificări în această privință, iar Alfred Fouillée, arată că inteligența este unul dintre factorii de căpetenie ai caracterului, până la Guyau, care-i adaugă sugestia. Ținta supremă a tuturor pedagogilor a fost formarea caracterului.

Caracterul este cea mai înaltă forță constructivă, cu care poate fi înzestrată o ființă omenească. Toată civilizația întregii omeniri de azi e rezultatul oamenilor cari au avut într-o largă măsură tăria caracterului lor propriu. Nu este adevărat că mulțimea, gândeste, organizează, inventează sau creiază. Numai omul de caracter le face pe toate, căci are mai multă energie și mai multă judecată decât toți ceilalți la un loc.

E o particularitate marcantă de natură sufletească, alături de temperament, care clădește mereu la baza umanității. E o voință, complex formată, puternică, conștientă, de a lucra după anumite principii impuse de judecată, cari înving temperamentul pe baza unor convingeri, dând o unitate statornică în simțire, inteligență și lucrare. Bunele deprinderi morale sunt un rezultat al omului de caracter. După Quayrat „caracterul e o cristalizare de obișnuințe, împrejurul sâmburelui central care e temperamentul primitiv”. El e o sinteză a celor trei mari facultăți psihice, senzibilitatea, inteligența și activitatea. Un caracter echilibrat, este acela în care cele trei facultăți arătate mai sus, se întâlnesc în proporțiuni rigurose egale. În „Caractere” Paulhan, este de aceeași părere.

Tuturor zguduirilor din afară, tuturor furtunilor gândirii, numai caracterul se opune și le aduce la calea cea dreaptă. „Oamenii de caracter alcătuiesc conștiința societății careia aparține” (Emerson). Caracterele conduc lumea pe calea progresului. El e o proprietate ce nu se poate prețui. Caracterul e mai presus de geniu și de talent, care stărnesc admirație și dar nu încredere în toți oamenii. Acest soare binecuvântătoare lumea și o aruncă cu pași mari înainte, croindu-i drumuri noi prin pustii necunoscute ale adevărului. Adevărul este unicul drum al omului de caracter. El face ceea ce îi dictează conștiința iar nu ceea ce zice oamenii din afară. Bălcescu, Lazăr, Eliade, Cogălniceanu sunt azi scoala la care trebuie să ne întorcem totdeauna privirile. Cheiașia viitorului unui popor o formează, caracterul, singurele forțe ale progresului național și social.

Prorocii vechiului testament ca Natan, Elie, Isaia, Ieremia au fost oameni de caracter, căci au mustrat pe regi, dintr-o înaltă conștiință și le-au vestit vrerea lui Dumnezeu. Apostolul Pavel deasemenea și Ioan Botezătorul. Dar Socrate, care mai bine a preferat otrava decât să lucreze contra convingerilor sale! Și Cornelia, mama Gracilor nu e mai prejos. Gertruda din opera lui Pestalozzi rămâne ca un simbol de care și veacurile viitoare vor vorbi.

Cerințele unui caracter sunt moralitatea și integritatea. Un element primordial al caracterului e curajul „în încercare se studiază caracterul” (Eschine). Caracterul are o valoare constantă și omul de caracter nu se hotărăște, decât în conformitate cu amintite principii. Valorile umane ale societății, nu se măsoară decât cu numărul caracterelor. Ce rar se găsească astăzi ele la noi. Ordinea și echilibrul social e un aport al lor și nu se pot stabili fără contribuția lor. Victoriile lor nu sunt dobândite prin încrucișarea baionetelor ci prin superioritatea lor.

Stă în om toată puterea de a crea, și de ase înalța la culmi nevăzute. Tăria caracterului se

cale de a te ridica nu este alta decât forța caracterului tău propriu.

Educația omului se regulează după idealuri cari mai bine ca toate nevoile schimbătoare ale unei epoci fasonază caracterul, această mare rezervă de viață spirituală în individ, acest ciment puternic al oricărei societăți. Caracterul este concentrația și întărirea energiei voluntare. Caracterul se conduce de conștiință, iar o inteligență fie cât de ascuțită, dacă nu se supune unei conștiințe delicate, nu făurește decât stofta unui Mefisto. După William James „caracterul unui individ nu-i în realitate altceva decât formele obișnuite ale asociației lui”.

Toată moleșala în care zace învățământul nostru de azi, va fi îndepărtată numai de profesori cari au caracter.

Dacă în toate laturile vieții sociale se cer oameni de caracter, pentru școală care are datoria de a-i forma, cu atât mai mult se impune ca o obligație. Liniștea, pacea și fericirea românismului dela școală se așteaptă. Acest drept aparține școlii și vreo încercare socială care ar neglija-o moare dela sine. Dreptatea e o victorie care nu trebuie sărbătorită cu strigăte de bucurie, ci prin veselia limpede a sufletului, bucurie devenită constantă. Masele puternice se strâng la nevoie în jurul caracterului dela care așteaptă să le arate calea mântuirii. Pe cerul popoarelor caracterele sunt stele luminoase. Ele îndreaptă pașii rădăciilor spre lumea ideală. Steaua Mântuirii și azi călăuzește viața întregii omeniri spre fericirea eternă.

Caracterele cetățenilor sunt cele mai puternice forturi de apărare. Ele alcătuiesc un schelet al întregului organism social. Caracterul cu energie, zice Rădulescu Motru, este cea mai prețioasă sinteză productivă din câte este dat să le cunoască omul.

În aceste vremuri de noui prefaceri, avem nevoie de oameni de caracter în toată puterea cuvântului. Sufletul mare al României Mari, se întrevește în ei. Umbra urmărilor războiului întinsă până în zilele de azi, nu o mai putem învoia și de acum înainte ca o vină. Bunul mers al întregii gospodării naționale și sociale își va găsi rostul cu asemenea oameni.

Și contribuția noastră e destul de mare.

Să ne dea Dumnezeu gânduri bune, căci numai ele sunt părinții depinderilor bune. Noi suntem stăpâni pe gândurile noastre. Suntem deci stăpâni pe caracterul nostru. Și în această lume vom găsi și noi ceea ce caută toată lumea ca și Ralph Waldo Trine „Ce caută toată lumea” unde zice:

„Fiecare își are viața în mână, și poate să facă ce vrea din ea, pentru caracterul fericirii și puterea lui și pentru, înfăptuirea părții dumnezeiești din el”.

D. Pupață
Directorul școlii din Dobrița-Gorj

Cum judecă românul neaos

Deși n'avem încă destule școli, ca toți copiii de prin satele noastre să aibă parte de școală, însă spiritul răspândit prin școlile noastre e propagat în masele poporului de către puținii, cari au umblat la școală.

E apoi lucru știut că atât prin cărțile de citire, cât și la lecțiile de istorie și la cele de intuiție se cultivă patriotismul mai ales deșteptând în inimile copiilor simțământul de devotament și de altă credincioasă către M. S. Regele și către dinastie în genere.

Aceiași simțământ se cultivă și în biserică la toate ceremoniile religioase, în care credincioșii se roagă lui Dumnezeu pentru rege și pentru toți membrii familiei regale.

Ci mai covârșitor este deci în inima țărânului român simțământul, că are să se plece înainte de toate în fața lui Dumnezeu și apoi în fața Regelui pentru care trebuie să se roage.

Astăzi când sătenii știu că M. S. Regele Ferdinand este suferind, ei înalță zilnic rugămintă către Dumnezeu, rugându-l să-i dea o grabnică însănătoșire.

Viața M. S. Regelui le este tot atât de scumpă ca și viața lor. Bunul Dumnezeu care a fost milos și ocrotitor în toate vremurile cu neamul nostru, va răspândi harul creștesc și de data aceasta asupra scumpei noastre dinastii.

Holderis, profesor.

Răbdare și perseverență

Orizontul se încruntă. Norii negri spintecați de fulgere înghit lumina soarelui. Furtuna a deslănțuit și toarnă totul la pământ. Grindina loveste cu putere de moarte tot ce-i viu. Oameni, animale, pasări, aleargă care încoroie după adăpost. Valuri da apă turbure amenință cuiburile, în timp ce cerul răzbuie îngrozitor. Cei mai tineri își fac locuri și adăposturile ce e mai bune. Cei slabi și neputincioși sunt alungați de frica morții din loc în loc.

Legea pe-rii se aplică pe seama celor slabi, când nu există milă și iubire, când nu există dreptate.

La fel vârtejul ce astăzi ne-a încurcat zilele, duce la peire pe cei mai slabi. Glasul iubirii a amuțit; a solidarității nu se aude. Dreptatea este înmormântată de vie.

Viața și-a pierdut rostul, zilele și-au pierdut farmecul iar oamenii și-au pierdut credința.

Un vârtej miraculos învalue sufletele omenirii și rând pe rând le isbește de câte o stâncă și le prăbușește în neant.

Panta pe care alunecăm este repede și duce în prăpastie.

Și bine-ar fi să ne oprim o clipă pe mal, înainte de a ne stinge în adâncimile ei întunecate.

De e Domnul, să fie acestea, lucruri neadevărate, să fie o părere greșită, să fie altfel de cum eu le simt, și a-și fi cu mult mai mulțumit.

Dar dacă eie sunt așa și în realitate, apoi, dragi muritori, înainte de a ne afla morți între vie și înainte de a ne apune definitiv soarele înțelegerii și dreptei judecări, să ne oprim numai o clipă pe povârnișul pe care alunecăm, să avem un bob de răbdare, să ne reculegem și să ne străduim a ne regăsi din pașii noștri pierduți.

Viața dacă nu este înțeleasă își preferă sfârșitul cât mai grabnic.

Moartea fie ea sub formă de întunecare a minții, fie ea sub forma prăbușirii pământului însuflețit în mormântul de veci, rănjește sălbatic și apare, crudă, hidoasă, urâtă și nu-i stă nimeni în cale.

Și dacă ar fi numai să ne facem nevăzuți din mijlocul celor ce ne-am trezit în pruncie; să ne facem nevăzuți din lumea cu soare, spre a trece în întunericul surd și etern al pământului, nu ne-am gândi prea mult la suferințe, căci și ele sunt coborâte în mormânt, în același sicriu.

Dar, marea frică să ne cuprindă la gândul că suferințele ce le provocăm unul pentru altul, sunt săgeți otrăvite care ne face să murim înainte de moarte și mai înainte de a ne fi primit pământul în să-nul lui.

Dacă, îngrozitor este atunci când boala surpă puterile corpului înainte de a da libertate sufletului să zboare în ceruri, apoi cu cât mai îngrozitor iarăși, frate plugar!

Mașinile și instrumentele agricole trebuie să le scoți dela adăpost, și să la ungi ca să fie gata. Gunoitul, numai decât să-l termin de cărat.

Porumbul te chiamă să mai umblî în el și să-ți realegi seminceria. Zapada începe să se topească și tu trebuie s'o strângi cât de multă la tulpina pomilor căci, pe lângă că aduce umezeală rădăcinilor, dar mai stânjenește și ea într-o oare care măsură înfrunzitul prea de vreme.

Curățește pomii de omizi și de rămurdele uscate; ciopește oracii; gunoeste via.

Vitelor — mai cu seamă celor de muncă — să le mărești porția de hrană. Trifoi, lucerna, fân și uruială să le fie mâncarea de predilecție.

În mustul zăpezii îți ogorește pentru porumb și celelalte; vor fi cu atât mai bună având umezeală dedesubt. Dacă ai grâu de însemăntat acum, seamănă-l, căci o vorbă din bătrâni zice „Grâu, dacă apucă o zi din Februarie, se numește tot de toamnă”.

Sapă gradina pentru zarzavaturi și pentru tutun.

Pământul ne chiamă, frate plugar! Câte nu sunt de făcut! Și Doamne! câte se face așa?... Trebuie să înțelegem taina pământului și să-i o smulgem, căci în ea este comoră vieții! Altfel „cuvântul” va mai rămânea pustiu, și florile ce vor răsări în calea dimineții, înbușite de nepătrunderea noastră, se vor ofii și vor peri!

Se imens și divers laborator este munca noastră, frate plugar! Caută și fă cel puțin un sfert anul acesta, din cele înșirate mai sus, și vei înțelege un sfert din taina pământului mut...

Petre Dumitriu-Copoiu
Elev-pract.
la o școală de agricultură.

Scrisori plugărești

Trebuie să smulgem taina pământului în care zace comoră vieții! Căci, de nu înțelegem rostul „cuvântului”, Vor înflori zadarnic, flori, în calea dimineții.

— dela natură. Și pe acesta trebuie să știm a-l folosi.

Să luăm de pildă iarna. Din multe puncte de vedere o putem judeca. Dacă ne gândim ca ea vine cu vânturi mari și geruri tari de trosnesc lemnele, cu troene de omăt și cu viforite păgâne de te răstoarnă'n drum cu sania goală, și în fine, dacă socotim ca ea vine cu lipsa și sărăcia care face pe mulți să-și dea duhul în mâinele Domnului, o credem, neapărat, ca un dușman al nostru al omenirii, al animalelor, al plantelor și chiar al celor mai vietăți ce te isbeșcă vara în față.

Ni-o închipuim neagră, răsunătoare, sau ca un morman al Universului care tinde să ne zdrobească.

Nu este însă tocmai așa.

Căutând cu deamănuntul, vedem că ea nu ne aduce cele mai mari foloase și bucurii. Pământul cu venirea ei, răsuflă ușurat. Se odihnește și-și strânge din nou materialele ce i-le-au rupt plantele. Sărbătorile Crăciunului, ale Anului nou și ale Bobotezii se țin lanț. Obiceiurile noastre, păstrate ca o moștenire sacră dela strămoși, capătă viață de aceste sărbători și tot omul se simte altul în ziua de Crăciun sau de Anul nou când copiii îl întâmpină fericii, pe buze cu „Sorocova veselă”!

Afară de acestea, o putem considera și ca un laborator de purificare. Inițiatul dela viața plantelor

Tuberculoza și satul Ruptura (Roman)

Din cele ce voi expune involuntar în mintea cetățenilor se va petrece un proces de generalizare. Și-i destul de logic: ca dela privești ce ti-o oferă o familie, un sat, o comună, un județ, să mergi cu mintea mai departe, făcându-ți astfel o imagine și-o impresie a țării, a neamului în care se găsește familia, satul, comuna, județul.

Când este vorba mai ales de tuberculoză, procesul se petrece mai cu repeziune în mintea celor ceși dau seama, fiind știut că tuberculoza este o boală contagioasă și infecțioasă, „atăt de răspândită la noi, încât cu drept cuvânt trebuie considerată flagel național”. Optimist fără pereche să fii și dacă în urma acestui proces de generalizare n'ai ajuns la concluzia: flagel național, primejdie națională, apoi, nu putem să te clasificăm decât în categoria optimiștilor cari se confundă cu nepăsătorii și cu cei fără dor și drag de țară și neamul care-i adăpostește.

Atitudinea în care se găsesc guvernării și studiul în care se găsesc legiurile care privesc primejdia tuberculozei nu face decât să ne decepționeze. Forme, vorbă fără fapte, în timp ce boala își face sălaș tot mai intensiv.

Aș fi vrut să dau exact numărul tuberculozilor și pentru asta am cerut dlui agent sanitar informații precise pe care putea să le dea din cazierul serviciului sanitar. Nu s'a putut ce-am dorit eu însă, sub mo-

tiv de discrețiune pentru care au ordine clar.

Ascultăți totuși:

Tuberculoza la noi în sat a început să facă victime cam depe la anul 1921. Deatunci și până în prezent eu, personal, am numărat 12 ființe: 6 femei și 6 bărbați, morți între vârsta de 17—30 ani. Numărul victimilor a progresat cu înaintarea trupului așa că cei mai mulți au murit în 1926.

Fapt care trebuie reținut e că toți cei cari au murit deși din cauza socială țărănească totuși au fost fiii celor mai fruntași gospodari.

Pe lângă aceasta și din punctul de vedere al sănătății fizice erau c'o moștenire bogată.

Și pentru că această boală undeși găsește mediul progresează nu regresează (și mediul prim îl constituie ignoranța) înregistrăm încă în satul Ruptura vre'o 15 cazuri la care microbul și-a început manifestările exterioare.

Când ne gândim însă că vor mai fi foarte mulți la care de acum va începe să se manifeste boala, ne îngrozim. Sunt familii întregi suspectate de această boală, mai ales din acelea care și-au trimis câte unul spre mormânt. O anchetă medicală în satul acesta, o catalogare precisă, ar constitui o senzație neobișnuită. Și trebuie să se facă c'ar fi un exemplu de indolență, de nepăsare fenomenală.

Dacă ar veni cineva acum în această sat ar vedea cum vreo trei tineri sunt la cel din urmă grad.

(Urmează pe pagina 2-a).

Crucea de pe Golgota

Soarele era acum sus de tot și căldura aproape de nesuferit. Cercul era cu desăvârșire senin și de o culoare așa de albastru-închisă, încât părea mai degrabă o buclă de metal vopsită. Razele de lumină ascuțite pătrundeau pretutindeni și frigeau totul ca o flacăra fierbinte. Ierusalimul sta întins liniștit sub această orbitoare lumină.

Ici și colo, în pași palmerii își mișcau cu mândrie trunchiurile ca tenii și frunzele prăfuite. Luminat de aceeași lumină, marele templu al lui Solomon, de pe muntele Marea, scolpa cu un mare diamant prețios. Poporul zorea tot mai iute înainte, într-o cădere înclinată pe alții ca să ajungă mai degrabă la locul de osândă. Soldații români se opreau la vreo cârciumă ca să-și potolească setea și să-și mai unde găul. Unii îlecăreau lucruri fără șir, alții discutate între ei. Unul din cei neciopliți, oferii o cupă de vin lui Simon și fiindcă acesta o refuză, el o vârsă fiindcă peste cruce.

— Iată și crucea botezată! strigă el către mulțimea care-l aprobă fapta. Și încă cu un botez mai bun, decât botezul aceluia Ioan, căruia i-au tăiat capul. Prin învâlmășeală Melchior dete cu ochii de Varava. Varava se uită la el cu spaimă — căci în ochii lui Melchior se vedea o prevestire înspăimântătoare. Se apropiară unul de altul și prin învâlmășeală meseră ațărâți spre Golgota.

— Varava, nu mai prin înșelăciune, minciună, vilență, cămătărie, și prin orice fel de săgoaia infernală ce se va afla în puterea Satanei, prin toate acestea va trăi poporul evreu: înțe minte ce-ți span cu, Varava. Căci numele tău te va servi de simbol; tu vei fi împărăta. Lăzile, fiindcă acea, care merge înaintea noastră, e împărăta unui popor mai înțeles, poporul spiritului nemuritor, asupra cărora nu are influență avarul. Varava se uită la el cu spaimă, neapăsându-l despre ce vorbea.

— Despre care popor vorbești tu? îngână el, despre care lume?

— Care lume? repetă Melchior. Nu o singură lume, ci mil de milioane de lumi! Colo departe, deasupra noastră, — și el arătă spre orbitorul cer — perdea de lumină le ascunde pe toate de ochii noștri, totuși ele există: aceasta nu-nici vis, nici delir. Sferă colosale, sistem nestăruș, toate urmează căile indicate, toate sunt bogate în melodii, pline de viață, strălucitoare de lumină și acel om din disprețuitul Nazaret, care merge la moarte, știe toate aceste taine! Mulțimea se opri deodată din mișcarea ei. Din nou izbucniră strigăte și exclamări:

Tuberculoza și satul Ruptura

(Continuarea de pe pagina 1.)

Ași fi dat nominal, chiar un tablou dar m'am gândit să nu ating susceptibilitățile conștiențelor mei.

Conștient de primejdia acestei boale, conștient că fărâmierea noastră nu-i pregătită să lupte în succes cu această boală pentru că lângă atele are cele mai subtile mijloace de contagune, am făcut raport către medic primar al județului. Nu s'a primit nici până acum vreun răspuns fapt ce-a silit pe subsemnatul să în ziua înăia a „Nașterii Domnului” să fac o nouă intervenție, raportând iar d-lui medic primar pe medicul plasei noastre, care fiind însă cinat cu anchetarea n'a venit la fața locului nici până acum.

Nu rămâne altă de făcut decât să trec peste aceste organe și să merg mai departe cu plângerea.

De asemenea fiind de-a noastră datorie (a învățătorilor și-a profesior) am început în cadrul activității casei de sfat și cetire „Lumina” tot din acest sat o vie propagandă. Se lămurăse sătenilor prin conferințe ce-i tuberculoza, etiologia și profilaxia ei. Și totă această propagandă în cuvânt are efect, numai este glasul ce strigă în pustiu; pentru că sătenii noștri văd, realitatea le este sub ochi: Satul Ruptura la intervale mici de tot își dă tribut acestei boale pe cei mai dragi fi ai lui; și când un sat întreg îi pebece la mormânt numai în lacrimi și bocete pentru că era poate numai de 24 ani, deabia căsătorit, în urmă rămânându-i un copil și soție, care cu siguranță moștenese un teren pe care prințelul microbului, nu scapăm prilejul de a arăta la grapa deschisă pentru a primi pe cel ce vine când țipe el: sunt sfârșite, primăjdia acestei boale și paza care trebuie să ne-o impunem. Acum vii rostul de precizat fraților preoți, lășându-mă la o parte și vădind numai ceea ce d'cează dragostea d-vs. către țară și credință, către cei pe cari-i paștrați.

În combaterea acestui flagel național trebuie să lupte preoțimea și învățătorimea din răspunde, încumbându-se parte integrantă în muncă și'n reușita acestei munci.

Gheorghe Cepoiu

— Are să moară înainte de a apuca să-l răstignească.

— Iși perde cunoștința!

— Dacă nu mai poate merge, legați-l cu o frânghie și târați-l la Golgota! Spuneți lui Simon să-l ducă și pe ei împreună cu Crucea!

— Sprinjii-L, răilor, tipă o femeie — ori vreți să se ducă veteșă până la Cezarul, de barbaria evreilor? Zgomotul se tot mărea și mulțimea întărită se da înapoi, amenințând să strivească pe mulți; unii cădeau și erau călcați; copiii plângeau, dezordinea era complicită!

— Acum era bine să începem al scăpa! îngână Varava, în adăncă-ritare, și strânse pumnii, ca și cum s'ar fi pregătit de luptă. Melchior îl opri cu mâna.

— Cearcă să smulgi tot astfe soarele de pe cer, zise el supărat. Linștește-te, prost, nesocotit! Tu nu poți salva pe acela, pentru care moartea este sfârșitul divin al vieții. Tot zgomotul și strigătele erau concentrate în jurul măreții figuri a Nazarineanului, care, deși stătea așa de drept, părea cu toate acestea căzut în nesimțire. Fața lui era palidă ca de mort și ochii îi erau închisi. Soldații și poporul crezând că se sfârșește cu El, cerură apă sau vreo altă băutură rece, ca să-l readucă în simțire. Dintr-o casă vecină, alergă un om, aducând o cupă plină cu vin și cu mir și o dete centuronului. Inima centuronului se strânse fără voie, ca de o mustrare de conștiință și milă; el se apropie și duse cupa la gura divinului martur, care simțind atingerea și rece deschise ochii săi tucioși și surăse. Frumusețea fără seamă și noșetea înpunătoare a acestui surăș, nemărginită ertare și răbdare, care se exprima prin el, lumină și influență parca în chip minunat, toată această mulțime. Strigătele și vociferările se curmă și toate capetele se întoarseră involuntar spre acea figură strălucitoare, care lumina asupra lor cu așa negrități splendoare. În acest timp câteva femei se apropiară de osândit și uitându-se drept în fața lui, fură subjugați de măreața lui primire și începură a vorbi despre El cu compătimire și milă; iar altele mai sentimentale, trezite prin acest șopot de simpatie, se străbătau prin mulțime, începură să plângă tare, ca să-și arate durerea. Dar acela pe care-l plâneau, își venise deja în fire. Buzele i-se deschiseseră ușor, tremurătoare și umede, parca ar fi primit puteri noi din cer. O ușoară înbușurare i se ivise din nou pe față și El privea ca un inger rătăcit, dorind să știe unde să găsește. Un glas slab și liniștit răsună armonios, ca un cântec fermecat, nespus de trist.

— Fiice ale Ierusalimului! Nu mă plângeți pe mine — ci plângeți și-vă pe voi și copiii voștri! Că vor veni zile, în care se va zice: Ferice de cele sterpe și de cele ce n'au născut și de fățele care n'au aplicat. Atunci vor începe a zice mușilor: „cădeți peste noi” și dealurilor: „acoperiți-ne!”

Glasul lui tremură și minunații ochii ai deținutului împărat împunduse de profundă milă continuă:

— Căci dacă cu arboric ce înverzește se procedează astfel, ce va fi cu cei useați?

Dezordinea se mărea din cauza asiniilor, și cailor speriați, cari o croiau în toate părțile, când eșind din strădele lăturalnice, dădeau de această zarvă. Dar în cele din urmă, o cotitură bruscă deschisă tuturor vederea spre Golgota. Mulțimea scoase un strigăt obștesc asurzător și Simon Kirineanul, care tot ducea crucea, ridică capul revoltător și înfristat de acest sălbatic tumult. Strigătele grosolane ale mulțimii îi desțepiră și când ochii lui văzură Golgota, pentru prima oară, simți o oboseală de moarte. Pe lângă această oboseală simțea și o fericire mare, căci ducea Crucea aceluia care în curând trebuia să fie răstignit pe ea. Golgota i se părea lui sfârșitul firesc al întregii vieți. Peste câteva clipe pe crucea depe Golgota s'a stins viața aceluia care a murit pentru noi spre iertarea păcatelor noastre. Cum s'a stins această viață, ne cuprinde o jale adâncă, ne vedem pe noi înșine și etern omenescă noastră stare în cea mai vie lumină, simțim că această grană și viață a noastră însemnează moartea lui Hristos; Crucea de pe Golgota a făcut o îngrozitoare lumină. Părăsirea și izolarea Domnului în viața aceasta vrea să se așeze posomorâtă pe sufletul nostru spre a ne paraliza urmarea: atunci ne aducem aminte de ingerul dela mormânt, care arată'n sus și ne gândim la vorbele:

„Iată eu cu voi sânt până la sfârșitul veacului!”

D. I. Iliescu Palanca
învățător

Răspândiți „Cultura Poporului”

Studenții teologi din Chișinău pentru ridicarea culturală a maselor rurale, au întreprins un inimos tur-neu cultural național dealungul Basarabiei.

Fără zgomot, fără ajutoare și subvenții, fără concursul autorităților, numai însufleții de rostul chemării lor au pornit acești modești misionari la îndeplinirea d-toriei.

Primum sat, pe care l-au atins a fost Pitușca.

Acolo au ținut o conferință, despre dragostea de neam țară și rege, și au dat apoi o mare serbare, jucându-se piesa: „In zile de serbători”, de preotul Savin, în care se perindă pe dinaintea spectatorului o întreagă serie de obiceiuri și tradiții ale neamului românesc.

Și conferința și piesa au mișcat pe săteni într-un chip deosebit.

De acolo studenții au vizitat Răciula, Mândra, rârjanca Gherbovă, Tîgănești, Oașești, Vârzești. Peste tot ei au conferințat, vorbind despre însemnătatea sărbătorilor creștinești, atingând și chestiunea calendarului înțreptat, mult comentată de săteni, apoi: despre lipsurile maselor rurale și mijloacele prin care s'ar putea ajunge la o mai bună stare, despre: datarea de a urma pe Hristos și de a păstra credința străbună.

S'a dat și o mare seroare la Gărbovăț, unde un conferințar a subliniat asupra unirei ce trebuie să fie între toți în neamului românesc.

După acea prin Frumuseș și Tîgănești, trecând la Oașești, unde poporul în mare număr aștepta pe studenți, s'a vorbit despre acțiunea de purificare națională, întreprinsă de studenți.

La Cobălca s'a dat o serbare impunătoare și s'a conferințat despre spiritul de unitate ce trebuie să existe între săteni și însemnătatea cooperării în economia națională ca mijloc de emancipare economică a românilor.

Acți s'a jucat și piesa, în zile de sărbători. În continuarea turneului, studenții au vizitat și alte numeroase sate, cu același inimos avânt sufletesc.

Studenții noștri, lupând cu bărbăție cu greutate în timpul ge ului napraznic au străbătut sate, ducând cu ei o rază de lumină, ceva din prisosul inimilor și cunoștințelor lor.

Prim Basarabia culturală

După o cale de 17 km. spre nord-est de orașul Vaslui, se află situat satul Solești.

Acest sat a fost înființat prin anul 1790 de marele proprietar Iordache Rosetti Solescu, dându-i numele său de Solești.

Satul Solești foumează astăzi sinegur comuna Solești, având diferite autorități între care și o judecătore.

Are două biserici, având ca preot paroh pe aprugul luptător al credinței strămoșești, pe preotul Gheorghe Târnoaveanu, care prin predicile și conținețele ținute de acesta în fiecare Duminică, a reușit a comabate multe rele din comună, aducând între oameni pace și bună învoire.

Dela venirea Diui în comună, sau făcut o mulțime de îmbunătățiri, s'a comăut cu energie ravagibile beției și care mai mult ca toate a lucrat și lucrează la finerea trează a conștiinței naționale, lucrând pe toate căile la propărsirea neamului românesc.

Comuna Solești afară de preot mai are un conecutor sufletesc al poporului pe învățătorul Mihai I. Filip, care deși aproape invalid de răzoi, e refuzat categoric de a fi reformat și prin muncă depusă de acesta a reușit a înființa o bancă populară cu denumirea de Banca populară doamna Elena Cuza, având frumosul capital de 1.200.000 lei.

„Universitatea liberă”, această înaltă însușire de cultură a Bieureșnor, a luat laudabilă inițiativă de a prăsnu, prin'un ciclu de conferințe ținute în fiecare Vineri dela ora 6-7, războiului neamului dela 1877-1878. Fruntașii culturii și mai ales ai vieții politice si-au aies cu plăcere subiecte privitoare la acest război și fiecare va căuta să strălucească, să evidențieze cât mai important subiectul auzat.

În ziua de 23 Ianuarie a avut loc în comuna Suruceni, adunarea învățătorilor, ce fac parte din cercul cultural „Spiru Haret”.

Au luat parte un număr mare de învățători în frunte cu președintele cercului P. Tanurcov. În ședința s'a ținut o lecție practică de limba română cu elevii clasei a doua. S'a făcut apoi critica și după aceasta s'a vorbit despre „Solidaritatea națională”. S'a luat masa comună, după care a urmat ședința publică, ce s'a deschis printr-o cuvântare a diui Gheorghe Mușcinșchi, directorul școlii, care în câteva cuvinte, a arătat însemnătatea unirei; apoi a luat cuvântul d. învățător Vălcu, care a vorbit despre foloasele școliei.

După acesta a urmat piesa „Să ne iubim”, jucată de elevii claselor III, V și IV și diferite dansuri naționale.

La școala no. 2 de fete din Cojușna a avut loc o întrunire a cercului cultural „Traian”. După ce învățătorii împreună cu școlarii au luat parte la slujba bisericească, a avut loc o serbare culturală cu versuri și cântece pe mai multe glasuri, cântate de corul școlii de fete de sub conducerea domnișoarei A. Iancovșchi.

După aceasta s'a jucat presa „Umbrela prăpădită”, de către elevii clasei a III-a dela școala de fete și beției no. 3 de sub conducerea învățătorului transnistrian Neluș.

A urmat dansuri naționale jucate de elevele școlii de fete, după care d. N. Niculescu, învățător, a ținut o frumoasă cuvântare despre legătura dintre școală și biserică. Serbarea a fost cât se poate de reușită și folositoare.

În ziua de 23 Ianuarie a. c. în com. Dabosarii-Vechi jud. Lăpușna, în localul școlii mixte no. 3, a avut loc o serbare cu caracter național-cultural, organizată de d. director S. Tâmboliuc. care a depus o deosebită grijă pentru frumoasa reușită ce a avut serbarea.

S'a recitat mai multe poezii patriotice și anecdote de către elevii și elevele școlii, după care s'au jucat două piese din viața țărănească: „Lângă Pământ”, și „Șezătoarea”. S'a cântat apoi, mai multe cântece de către corul școlii, condus de d. Bovari. Cea mai mare reușită au avut dansurile naționale jucate de elevii și elevele școlii.

La serbare au luat parte un numeros public, toți intelectuali și autorități locale.

Ar fi de dorit, ca asemenea serbări să se dea de către fiecare școală în comuna sa, îndemnând astfel pe țărani de a da copii lor la școală, de bunăvoie.

Mormântul Dnei Elena Cuza

În misiunea sa pastorală de apolotal al poporului a dat roade destul de frumoase, având destui elevi cari frecventează diferite școli secundare și care vor duce numele său ca un zefir dulce, dela un capăt la altul al țării.

În acest sat zac osămintele doamnei Elena Cuza și ale următoarelor persoane:

Ecaerina Iordache Rosetti Solescu, născută Sturza la 17 Iulie 1805 și decedată la 11 Aprilie 1869, aceasta este mama doamnei Elena Cuza.

Gheorghe C. Rosetti Solescu născut la 30 Noembrie 1853 și decedat la 5 Decembrie 1916, fost mult timp, până la moartea ministru plenipotențiar al României la Petrograd. Acesta este uxor depe frate al doamnei Elena Cuza.

Această personalitate au un singur fiu Toader Rosetti Solescu, care este moștenitorul și proprietarul moșiei Solești de azi.

Doamna Elena Cuza, născută Rosetti la 17 Iunie 1825 și decedată la 2 Aprilie 1909, fosta Doamna României dela 24 Ianuarie 1859 la 11 Februarie 1866.

Toate aceste oseminte se află depe la cavoul familiei Rosetti din curtea bisericei Solești județul Vaslui, unde se pot vizita oricând și de ori cine.

Gh. E. Solomon

Cronica bucureșteană

George Lungulescu, purtătorul de cuvânt al „Casei Școlilor”.

D. George Lungulescu, a vorbit cu mare căldură și convingere despre idealismul religios, urmându-l studentul Victor Negulescu și Virgiliu Marinescu-Murgis, cari au vorbit despre „Temelie creștine în viața poporului român” și „Ortodoxa creștină tradițională și istorică a românilor la voșoi, popor și clerici” iar d. căpitan Voicu a arătat însemnătatea jocurilor noastre românești și importanța lor la orașe având totdeauna prioritate asupra dansurilor importate.

S'au cântat imnuri religioase, de către corul studenților teologi, s'a jucat muzică instrumentală, s'a cântat din voce și s'a declamat din autorii noștri.

O miasmă curată, un vânt binefăcător bătea aducând curățenia și puritatea sufletescă în sufletele celor cari au petrecut în mod plăcut și ore de reculegere sufletescă.

Cu aceiași grijă, dragoste strămoșească și tradiție religioasă și-a serbat „Seminarul Central” din Capitală, patronul Sf. Grigore, Vasile și Ioan.

O însuflețire religioasă s'a arătat în tot cursul serbarii, începând cu serviciul divin și sfârșind cu ospățul la care au luat parte toate fițele religioase în frunte cu P. S. S. Tit Simețrea, vicarul Sfintei Patriarhii Petre Gărboviceanu, Boroianu, T. Popescu, St. Brădișteanu, etc.

Dimineața s'a oficiat un serviciu divin la care elevul Cristea Niculescu, a predicat cu emoțivitate iar părintele dr. Petre Partinie, a evocat cu mare cucernicie, pe cei trei mari sfinți sărbătoriți Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Grigore Teologul, cari alcătuiesc frontispiciul decorativ al școlii, patronul seminarului.

Corul seminarului a cântat cu mult simț artistic și adâncă piozitate, numai că ar trebui să se ia mai multă seamă la pedala falsă pe care o strătăște, nu opune basul scoțând astfel sunete cât mai false, cât mai oribile.

Apoi s'a cântat „una voce” și s'a declamat anecdote și poezii.

În general o serbare care a plăcut publicului, care a impresionat și mai presus de toate, o arătat că în această instituție de cultură religioasă se munceste intens și prosper și aceasta numai datorită părintelui Partinie, care și-a înțeles marea chemare ce i se face, pentru că s'adească în inima viitorilor păstori sufletești ai satelor, o cât mai mare și cât mai multă și curată dragoste de aproapele, de altuism, de cel mai înalt sentiment: dumezeirea.

„Institutul Social Român” este o instituție de cultură cetățenească. După cum ni se spune într'un prospect, el a fost înființat de un număr de specialiști pentru „cercetarea problemelor sociale ale României și ajutoarea bunici lor deslegării”. El nu a ieșit nici dintr'o însuflețire de clipă, nici din imitație, ci corespunde unei înalte chemări pentru că el a luat naștere din natura lucrurilor postbelice.

A lucrat mult și bine, iar „Arhiva” și publicațiile sale stau la îndemâna oricărui năzărețor spre convingere. Una din activitățile sale privește lucrul științific de cercetare în secții, după diferitele ramuri ale vieții so-

ciuale: financiară, agrară, comercială, juridică, industrială, politică, administrativă, degenă socială și demografică, de teorie politică și socială, de studii feminine, de politică externă, sociologică, culturală și bibliografică.

Aducerea la cunoștința marelui public a activității s'au făc-ut pe două căi: publicații și prelegeri publice. Câtea publicații a fost deservită de „Revista instituțului”, „Arhiva pentru Știință și Reformă Socială”, care ies de patru ori pe an, publicând studii, documente speciale etc., iar prelegerile publice se țin odată pe an, în număr aproximativ de 20-25 și toate tratează în jurul unei singure idei. Cele șase cicluri de prelegeri s'au succedat astfel: 1. Noua Constituție a României, 2. Doctrinile partidelor politice, 3. Politică externă a României, 4. Viața socială a României după război, 5. Capitalismul în viața socială, și 6. Sat și oraș (în curs de efectuare).

În ciclul „Sat și Oraș”, fiind de recentă actualitate, au vorbit până acum d-ii: N. Rădulescu-Motru: „Psihologia Satelor”; d. Trigara Samurcaș: „Arta satelor”; d. Bănu: „Biologia satelor”, iar Duminică d. prof. univ. Simion-Mehedinți despre „Viața culturală la sate”.

Cu ocazia adunării generale a comiteului școlii primare de fete No. 21 „Principele Ferdinand” (Obor), „Liga Culturală” și-a dat concursul său prin finerea unei șezători artistico-culturale când a vorbit d. avocat Traian G. Stoiculescu despre „Cum să răspândim cultura în popor”, arătând mijloacele și preconizând un program de muncă în acest sens.

Au urmat reușite declamații, mai multe numere de canto și s'a jucat și piesa „Ariciul și Șobolul” de Victor Efimiu, în care câțiva tineri au evidențiat reale calități artistice.

Joi seara s'a ținut în biserica „Dichiu-Trichilești”, obișnuita adunare creștină săptămânală.

Pr. profesor Miron C. Ionescu, a arătat cum trebuie orice bun creștin să primească în trupul său trupul și sângele Mântuitorului prin Sf. Împărtășanie.

D. colonel Dem. Rădulescu a evocat trecutul neamului românesc, și a arătat că numai datorită bisericei și credinței strămoșești a putut România, această însuși a lătinătății în masa slavă să reziste tuturor intemperțiilor vremii.

La urmă pr. Nicolae Rădulescu a mulțumit tuturor celor ce au venit să asculte pe distinși conferințari invitați, arătând totodată cu nă poze d'ntro mișcare cu începuturi modeste să ajungă la adunări religioase, pentru rededeșteptarea sentimentului creștinesc, impunătoare și măreț de ziua de astăzi.

Joi s'a ținut a 3-a șezătoare artistică-literară a societății „Spiru C. Haret” de sub președinția d-lui D. Focșa.

Șezătoarea s'a deschis prin conferința d-lui Radu S. Niculescu-Mislea despre: „Civilizație și cultură”, cu care prilej conferințarul a arătat, pe bază de citate din Renan, Bergson, Durkheim, Rousseau, că este mai bine să ne fărâim o cultură sufletească decât să ne sporim cu o civilizație care nu-ni de folos nu ne poate fi. D. Const. Noica a vorbit despre „Gimul român în artă și gândire” arătând concepțiile strănoștrii noștri asupra artei și gândirii D. George Gvirilescu a citit două poezii originale de concepție superioară.

În general o șezătoare reușită și un nou succes al societății.

Societatea artistică-literară „Tinețrea” de sub președinția scriitorului N. Bătzaria a ținut la școala primară de băieți „Principele Mihai” a 98-a șezătoare.

D. George Lungulescu, conferințarul „Casei școlilor”, a arătat că idealismul trebuie să fie baza oricărei opere de propagandă culturală pe care trebuie să o întreprindă studențimea universitară la sate. Trebuie cu toți să avem idealism în luptele noastre căci altminteri suntem coplesiiți de străinii cari ne înconjoară.

D-ra Marg. Hurezeanu, misionară dela Văleni de Munte, a citit cu multă căldură pagini alese din literatură noastră. D-na Ecaterina Drăgulescu a cântat arii românești, iar d-rele Jianu Melești și d-nii Obreja și Tănase au declamat.

Această reușită șezătoare s'a încheiat cu reușite coruri cântate de corul societății.

Radu S. Niculescu—Mislea

LOCUITORUL MIHALY BOB trăia singur într'o cocioabă la marginea statului: Vetiș de lângă granita. Pentru a-și asigura existența, creștea doi porci pe cari voia să-i vândă.

Nenorocitul, pesemne din cauza frigului, într'ună din nopți a înțecat din viață. Cum nimeni nu i-a deschis vreedată ușa, fiind străin, abia după o săptămână a fost aflat mort în colibă. Porcii, tovarășii lui de viață, îi mâncaseră cadavrul aproape jumătate.

Cronica Gălățeană

După terminarea vacanței Crăciunului, Universitatea Populară „V. A. Urechie“ și-a redeschis iarăși cursurile sale care se țin în fiecare zi de lucru, în amfiteatrul liceului „V. Alexandri“. La această Universitate țin prelegeri cei mai distinși profesori și conferențieri ai orașului Galați, fapt ce atrage numeroși auditori din toate straturile societății. La întocmirea programului le cursuri, s'a avut în vedere ca ele să fie cât mai mult utile nevoilor zilnice, preponderând însă ideile naționale, fapt ce atrage numeroși auditori din toate straturile societății. La întocmirea programului de cursuri, s'a avut în vedere ca ele să fie cât mai mult utile nevoilor zilnice, preponderând însă ideile naționale, fapt ce face această instituție să fie un mijloc practic pentru răspândirea ideilor naționale și științelor utile și în straturile poporului. Profesor Constantin Calușescu, directorul acestei Universități, muncește neobosit pentru propagarea și bunul mers al acestei instituții culturale românești, fapt pentru care atrage stima și recunoștința populației gălățene.

Asociația Feministă din Galați, după un destul de lung, constatam cu plăcere că și-a redeschis iarăși seria de șezători culturale. Inceputul l'a făcut cu frumoasa șezătoare de Duminică 23 Ianuarie, care a avut loc la sediul acestei Asociații ein str. Lascar Catargi sub președinția d-nei profesoare Castano.

Dna. dr. Ionescu—Galați a ținut a ținut o interesantă disertație asupra regulilor de salubritate și igienă ce trebuiesc observate în sajele aglomerate ca: teatre, școli, afelete etc. mai ales acum în aceste timpuri când diferite boale fac ravagii.

D-na Vasilica I. Prodrom, și-a dezvoltat apoi conferința d-saie, care a avut ca subiect „Mama“. Conferința a fost atrăgătoare și că se poate de bine reușită din toate punctele de vedere. În încheiere conferințiară a analizat frumoasele îndatoriri pe care o mamă le are în familie și în societate, susținând că mișcarea feministă nu va abate de

la aceste sfinte îndatoriri pe o adevărată mamă. După conferință s'a cântat bucăți muzicale la piano și vioară de către dna Petrescu Dâmbovița și Dșoara Prohasca. Șezătoarea s'a terminat cu două scene din „Apus la Soare“ a lui Delavrancea, puse în scenă și interpretate bine de eleve din clasa VIII-a școlii secundare. Șezătoarea a fost bine reușită și dorim să avem cât mai dese regiuni de acest fel.

Serbarea Unirii, a fost un prilej de frumoase manifestări culturale și naționale e pentru școlile secundare din Galați. În dimineața zilei de 24 Ianuarie, a avut loc în sala teatrului Central serbarea organizată de liceul „Aiecsandri“, Seminarul „Sf. Andrei“ și Școala Normală de fete.

Corul și orchestra liceului au deschis serbarea prin intonarea Imnului Regal. Dl prof. Gheringher a rostit o cuvântare ocazională arătând importanța și faptul unirii, glorificând amintirea oamenilor mari ce au înfăptuit-o. S'a recitat de către elevi diferite poezii patriotice, iar elevele școlii Normale îmbrăcate în frumoase costume naționale a cântat frumoase cântece și au jucat dansuri naționale. Serbarea s'a terminat printr'un tablou alegoric reprezentând „Biruința“.

După amiază a avut loc serbarea dată de școlile profesionale „Negroponte“ și Școala Normală de băieți. Dl prof. Em. Caraman, a ținut o frumoasă cuvântare ocazională arătând importanța acestei zile pentru poporul românesc. Corul Școlii Normale a cântat frumoase arii naționale sub conducerea dlui prof. Antoniu, de asemenea s'au jucat frumoase dansuri naționale de către elevi și eleve.

Serbarea s'a încheiat prin „Comoara“ piesă într'un act de Victor Effraim interpretată bine de elevi și eleve. Ambele serbări au fost bine reușite scoțând în evidență talentele elevilor și elevelor cum și meritele profesorilor ce au organizat aceste serbări.

I. Dimitriu.

Se duc recruii...

De câteva zile, satul nu mai doarme. Până târziu de tot, liniștea nopții e sfâșiată de cântece și chiu-turi. Câțiva reciori s'aroveni merg la cântane. Uliișile sunt frământate de-a latul și de-a lungul, câinii sunt stârniți dela culcușurile lor, iar bătrânii lor nu le ticește somnul: „că nu se mai astămpără odată“.

Ce vreți, sunt cântane... Măine, poimâne pleacă și nu-și mai văd satul cine știe până când! Acum odată e ai lor. Să știe bătrâni și fetele că satu-i cu feciori și că de dragul lor fac toate astea. Înșirați câte cinci, șase lâng'olaltă, cântând pe sus și fluturând capurile lor bogate'n păr negru, cântă de svârcește valea. Mersul le e tanșos și măndru. Privirea însă le e dusă departe, departe, — cu gândul — la chipul semeț de câtană. Ochii le joacă în pleoape cu multa viclenie și șretenie — dar și cu mândrie — țafă de fetișcanele satului. Parcă le-ar spune: — „de-acum câtană. Unați vă bine că mult nu ne mai vedeți și ne veți duce dorul“. — Ele cu privirile pruse de ei, cu ochi rozării muiați în lacrimi de bucurie, îi urmăresc până-i scapă la cotitura ulișii... Se duc!!

Cu pași șovăitori, abea desprinzându-le de gardurile pe cari se proptise utându-se la ei, cu capul plecat întru cu amintirile în casă.

Dar să nu cedeți că numai cei cari s'au avut dragi i-au această înfățișare. Nu. Toți de-arânduți. La sat nu e ca la oraș. Nu, Doamne fereste. E mare deosebirea. Aci înfățișarea sufletească e dela un capăt până la celălalt al satului. Se cunosc dela mla la mare și sunt legați între ei cu o sumedenie de amintiri, din tată în fiu. Despărțiri pentru ei, cum este și plecarea recruiilor, e simțită de toți. E un act care le atacă însăși alcătuirea lor sufletească, viața satului atât de bine încheagată.

Părinții, a căror feciori pleacă, îi urmăresc cu dragoste părintească și cu tot surul lor de amintiri; vecinii îi urmăresc cu drag că sunt vârstareie vecinilor lor; sau întreg își pânge hora din care pleacă cei mai mândri feciori: șezătorilor le pierе viața și farmecul legat de acești tineri în cea mai mare parte. Da unde mai putem nădejdie atâtor fete aruncate pe câte unul din cei cari pleacă... O bună bucată de vreme, amintirea lor stă-pânește satul.

Încntu aceea însă își cunosc și știu să-și facă datoria.

Lor nu le pasă. Sunt mândri. Vor fi câtană și după aceea oameni în toată făptura cuvântului.

Azi, lume multă. Tineri și bătrâni, fete și copii străjuesc cu privirea drumul mare către gară. Vezi bine cum de țaria amintirilor și de prea marea putere a traiului în comun, nu pot sta resleși și se adună pălcuri pe ici coieai Așa să-i petreacă.

Au dispărut. Posomorâți, privitorii se întorc spre case.

„De ce privia-ți pe drum, bade Vasile și se aduna lumea acolo?“

Badea Vasile surprins: — „Zua bună Domnișorule... da ce să fie, știți Dvoastră... ia pleacă recruii... și!“

Și tot căutând cuvântul, se depărtă fără să-l găsească.

Înțelesesem...

V. E. Patriciu

INFORMAȚIUNI

MINISTRUL de agricultură a fost invitat să ia parte la expoziția zootehnică, ce va avea loc la Budapesta în zilele de 25, 26 și 27 Martie.

De la Societatea „România Jună“ din Viena

În anul acesta vechia societate studențască „România Jună“ din Viena, și-a lărgit cadrul activității sale, inaugurând un ciclu de conferințe, la care afară de membrii societății nu da concursul diferiți reprezentanți ai vieții culturale românești din Viena.

Ședința de deschidere precedată de o cuvântare a dlui președinte M. Tanco, a avut loc în ziua de 15 Ianuarie, în localul societății (Hofburg) și a fost susținută de d. V. Vătășianu, care a vorbit despre unele momente însemnate din evoluția artei românești.

La a doua conferință ținută în 29 Ianuarie a vorbit d. secretar de Legație Dr. V. Zaborovski despre „Probleme de istorie românească“, accentuând în deosebi importanța revizuirii materialului istoriografic pentru noile orientări în istoria noastră.

Conferințele acestea au avut un succes moral deosebit, iar membrii „României Jună“ au fost onorați la amândouă dată, prin prezența dlui ministru al României, C. M. Mitilăne.

Au mai luat parte la aceste manifestări culturale d. secretar de Legație Prinț M. Starza, d. consul A. Nedelcu, d. secretar de Legație Dr. V. Zaborovski, d. secretar de Legație M. Mitilăne, d. atașat comercial V. Stătescu și alți membri ai Legației.

Parohia și colonia română a fost reprezentată prin părintele ortodox Ioan Mitariu, prin renumitul tenor de la opera mare T. Grozăvescu și o serie de membre și membri valoroși.

Din partea asociației studenților creștini din România „Unirea“ au participat președinții și delegații societăților studențești a șezătorii și a șabilor.

Cercul acesta de conferințe urmează să fie continuat cu concursul dlui atașat comercial V. Stătescu, a dlui viceconsul Păunel și a mai multor membri ai „României Jună“.

Virgil Pop

Viața la sate

Din Rupca (Târnavă-Mare)

În ziua de 24 Ianuarie, dimineața copii autorităților împreună cu elevii G.M. naziului I. U. su“, Școala de „M. serii“ și elevii școlilor primare au luat parte la slujba religioasă de la Biserica română.

După terminarea serviciului religios, o parte din public, împreună cu capii autorităților au mers la Gimnaziu unde d-ra Popova profesoară de istorie a ținut o cuvântare ocazională.

Elevii au declamat cu mult talent poezii patriotice precum și niște anecdote hazlii. În deosebi s'a remarcat elevul Partenie din cl. I și elevul Spornic din cl. II.

Corul condus de d. Purțuc s'a plăcut mai ales prin bucată „Barreolă“.

Seara, în sala „Piugariilor“ d. profesor Vasiliad a ținut o conferință, arătând mersul ideilor și faptelor pentru unirea tuturor românilor de la Mihai-Viteazu până în prezent, când constată, că în locul vecinilor puterici de odinioară: turcii, austriacii și rușii, avem a ții mult mai slabi, decât erau cei d'întăi odinioară.

În ce privește ungerii arată din trecutul nostru istoric că în luptele dintre ei și noi din timpul lui Basarab, Ștefan-cel-Mare și Radu Șerban, cari sunt cele mai mari lupte avute cu ungerii, aceștia din urmă au eșit complex zdrobiți.

În altă ordine de idei d. Vasiliad, demonstrează că o înțelegere cu Ungaria sau cu Rusia, care să nu vătăreze interesele românești, nu este posibilă decât după o trecere de cel puțin 20—30 de ani de acum încolo.

În interiorul țării, în fața solidarității unora dintre universitari să răspundem cu o solidaritate românească.

Noi suntem majoritari pe țară, putând să o conducem cu oamenii noștri în toate funcțiunile statului.

Nu este motiv să ne intimidăm și să cedem la compromisuri.

Vitorul României, atunci va începe să strălucască, când românii se vor baza numai pe români, ca să o ducă la strălucire, cu graba cu care a mers și până acum.

Sf. sa preotul Ciungan, a mulțămît dlui Vasiliad din partea societății „Piugariilor“ pentru conferința ținută și l'roagă să-i onoreze cât mai des cu câte o conferință.

PRIMARUL comunei Rediul Mitropoliei din județul Iași, a înștiințat autoritățile că fratele său deține un caet de poezii scrise de Mihail Eminescu. Prețiosul caiet are vre-o 300 de pagini și cuprinde poezii populare și erotice precum și câteva povestiri în care Eminescu povestește felul în care împreună cu Ion Creangă și alți prieteni își potreceau timpul la ședințele „Junimeii“ din Iași. Toate poeziile poartă semnătura lui Mihail Eminescu.

MONUMENTUL eroilor diviziei a II-a de cavalerie Iași a fost terminat.

Desvelirea se va face în Martie în prezența Familiei Regale și a delegaților regimentelor din țară.

Suma adunată prin subscripție pentru acest monument e de 1.206.628 lei.

ÎN ORAȘUL SATU-MARE se va ridică un mare monument marului luptător de pe vremuri, Vasile Lucacu. Monumentul va avea o înălțime de nouă metri. Cheltuieli ce ridicarea monumentului se vor acoperi din danile românilor de pretutindeni, cari în acest chip își vor arăta dragostea față de neamul regător al întregii neamului.

DE CONST. CEHAN-RACOVITĂ a fost numit ca inspector cultural al regiunii 7 Cluj, pedinte pe lângă Ministerul Școlii.

CU PRILEJUL statistice făcută de prefectura județului Iași asupra situației învățământului primar în acest județ s'a stabilit, că în prezent sunt încă peste 15 mii copii, cari nu frecventează școala.

Din 30.600 copii între 6—7 ani, frecventază școala numai 23 mii 500 Cei alți nu merg la școală, din cauza sărăciei părinților lor.

Mai sunt peste 10 mii copii, între 15—17 ani, cari sunt complet analfab.ți, ceace înseamnă că în jud. Iași numărul analfab.ților minori e aproape de 30 la sută.

O RĂZBUNARE neobișnuită s'a făcută de sătenii Mihai Diaconu și Gh. Bordeianu, din Porcești județul Român, contra lui Gh. Condescu.

În cursul nopții cei doi săteni au pătruns în grajdul dușmanului lor și au tăiat limbile la 8 vaci. Apoi, au făcut foc și au mâncat limbile.

CINCI săteni din comuna Dăbuleni jud. Romanai, bând dintr'un butoi al cărămuții comunale, au fost intoxicați. Trei din ei au murit iar ceilalți sunt în agonie. Începându-se cercetările, s'a găsit vasul în care a fost găsit o șear pe foarte mare. S'a deschis o anchetă.

RUGĂM pe toți foști camarazi să ne comunice adresa lor exactă până la 16 Februarie a. c. cu părerea dacă voesc să înființăm Reuniunea Foștilor Reangajați din Jandarmerie. Aceasta pentru a ne putea mai bine cunoaște situația fiecărui și eventualul neîndeptăririi să le putem înfătuira mai cu succes, să putem interveni locurilor în drept de a obține fete care din ne noi posturi potrivite situației noastre sociale și alte chestiuni pe care le vom debate la înființarea Reuniunii.

Cu dragoste cămărădească: fost. jand. serg. instr. Simion Runcan. fost jand. plut. Petru Butașiu Cluj, Str. Sulațiu Nr. 6.

REPORTORI noștri culturali sunt stăruitori rugați să ne răspundă fiecare în parte dacă consimte și mai departe să ne fie reporter și prieten. Vrem să știm pe câți ne sprijinim și cu câți mergem la drum.

Din Partea tuturorora cerem în interesul cauzei și pentru izbândă ei, o activitate cât mai pronunțată, în înțelesul să ne răspundească foaia să ne procure abonații. Articolele trimise să fie cât mai scurte, avându-se în vedere formatul foaiei.

Să ni se ceară carnetul pentru facerea de abonații.

Energia deosebită a fiecăruia se cere ca această foaie să-și ajungă scopul ei și să fie cât mai răspândită.

Cine dorește să fie reporter cultural, să ne ceară lămuri.

FIE CARE cititor al nostru, care e convins că Foaia aceasta trebuie să fie cât mai răspândită ca să poată apărea în condițiunile unei prese așa cum merită o națiune de 18 milioane, este rugat să ne facă 2 abonații.

Acestă jertfă cerem dela fiecare cititor în parte și credem că nu e un lucru greu.

Cu chipul acesta se va vedea ce desvoltare mare va lua „Cultura Poporului“.

APĂRUT în biblioteca „Sănătătorul“ din Arad, No. 142 și 143: *În cercatul casei bătrânești*, povestiri de Const. Cehan Racovită. Cereți cartea dela foaia noastră. Prețul 10 lei plus 2 lei porto postal.

MINISTERUL muncii a cumpărat hotelul Carpați din Câlnău, spre a organiza vara colonii de odihnă pentru ucenici.

Ministerul a mai cumpărat în acelaș scop o casă la Drăgășani.

RUGĂM pe prietenii, colaboratorii și reporterii noștri culturali, să ne trimită articole precum și ceea ce se petrece în viața culturală și economică a safelor noastre.

DACA se prezintă la instituții sau la abonații noștri un individ I. Munteanu, pentru a încasa bani în numele foaiei noastre, dați-l pe mâna poliției, căci e un om acinstit. El nu are nici o împuternicire din partea noastră.

REUNIUNEA Comercianților, industriștilor și meseriașilor români din Valea Jiului în Petroșani jud. Hunedoara își va sfinți drapelul tricolor în luna Mai a acestui an.

Pe această cale sunt invitate cu toată dragostea la serbarea această națională-românească toate reuniuni surorii din România, care sunt rugate să binevoiască a comunica — fără întârziere — adresa exactă, dacă voesc să bată un cui și numărul participanților, pentru a vă putea vesti ziua sfințirii și programul serbării.

LA 30 APRILIE viitor se împlinește 30 de ani dela războiul de independență al României. Cu această ocazie, din inițiativa M. S. Regelui vor avea loc mari serbări naționale.

CASA ȘCOALELOR a fost autorizată să primească pentru școala din Patmenit (Buzau), donațiunea iacută de d-na Ecaterina Coțuă Jiuana, conștând dintr'un teren de 3.000 mp. pe care îi va încredința școala cum va crede de cuviință.

PRINCIPALE Wilhelm de Honca-zoieru, fratele Saveranului nostru, a sosit în țară.

LA MÂNĂȘIRIA NEAMȚULUI, L a înecat din viață episcopul Teodosie, fost mulți ani titular al eparhiei Romanului.

CU CALEVA LUNI ÎN URMĂ Cărtea cu juri din Braila, a condamnat la 20 ani muncă silită pe Ștefan Sandu zis Pușiu, care facuse multe jaturi și crime.

Părinți criminalului murind, i-au lăsat acestuia o avere de un milion și jumătate.

Ocașul s'a adresat parchetului din localitatea cerându-i permisiunea de a-și aranja dreptul la moștenire.

Averea sa va reveni soției sale Adela Pușiu, care are și 3 copii.

DE LA „ASTRA“ Di vicepreședinte al „Astrei“ Dr. Gheorghe Preda a ținut o conferință la Ateneul Român din București, în ziua de 30 Ianuarie. D-sa a vorbit despre o călătorie a d-saie în Orient, înfăpturată în 1920. Conferința, înovărașită de proiecțiuni lumineuse, a fost ascultată cu deosebit interes de numerosul public și viu aplaudată.

Tot domnul vicepreședinte Dr. G. Preda a ținut o conferință în Timișoara, în ziua de 4 Februarie, când s'a reorganizat despașarandul Timișoara al „Astrei“.

„Astria“ se adresează cu o rugare autorilor români și publicului românesc. În puoacapie „Astrei“ e p'asnit să apară o broșură în care se vor trece în revistă toate piesele teatrale bune, pentru copii, pentru sate și pentru metanții dela oraș, cu înfățișări necesare unui a care vrea să le joace: scenarii, roturi, durați, etc. „Astria“ roaga pe toți cari au scris astrei de piese sau au experiența în privința executării unor piese de acestea să trimită sau pierese respective sau — dacă nu le au — să atragă atenția asupra cutărei piese, care au în vîrednică de jucat (cu indicația: de cine e scrisă piesa, unde se poate juca, unde s'a jucat cu efect). O astrei de listă de piese teatrale vîrednice de jucat va prinde bine puoacului nostru dela sate și dela orașe, care vrea să-și petrească timpul într'un mod mai înțelegent și să ajute propagării culturale. Corespondența aceasta să se trimită pe adresa „Astrei“ (Sibiu, str. Șaguna 6), cu mențunerea: pentru ancheta teatrului de diletanți.

A apărut Nr. 144 din „Biblioteca populară a Asociațiunii“, povestirea din viața poporului bănațean: „Piatra credinței“ de Coriolan Breduceanu. O povestire vioaie, de pe vremea când Lugojul era în mîna turcilor. Puna de apăune, cu tapie cari dau nutrență înaintezii țărăncii, povestirea este potrivită în ca sate noastre la țară (Prețul lei 5.)

Mulțumită publică

La concertul dat de societatea tinerească „Doina“ din Sărbova, ia 7 Ianuarie în Buzău, au binevoit a suprasovni după cum urmează:

Dnii Crăciunescu primprețur 200, Dr. Dnie Borca medic 100, Dr. Sura avocat 100, Fania Maria Vereșan șef percutor 160, S. Sa I. Ghinea profesor 100, primpreședinte a puoacului înanțiar Bazaș 200, Dnie Moise invajător 75, E. nianu Partea paroh 50, Rufe invajător dir. 20, Mreșan notar 20, Eianu Nedă 10, Creanar 10, Moțocan Gh. 10 lei. Total 1055 lei.

Diracțiunea pe această cale aduce mulțumită dlor de mu sus, în numele societății. G. Andraș, director.

Din lumea celor nedreptățiți

Am cetit în No. 165 al „Culturii Poporului“ un articol scris de d. A. C. Vulpe, din Timișoara, intitulat: „La meserii, băieți români!“

În acel articol dsa spunea: „Gândiți-vă, băieți, la vitorul vostru și rugați pe părinții voștri să vă deie la meserii și negoț.“

„Plecăți, deci, la meserii și negoț, băieți săraci depe coastele sărăcăcioase ale țării, veniți la orașe, să le facem ale noastre, veniți, ca mai târziu, să le stăpâniți!“

Citind acest articol, fără să vreau mi-am adus aminte de un fapt întâmplat unui elev al meu, anume Baltag D. Ion, din satul Potoci-Bicaz, jud. Neamț:

Ducându-mă la Bicaz, m'am întâlnit cu el, pe la Viișoara; venia dela o soră a lui, măritată la Podoleni. Eu îl știam la școala de meserii din Tg. Neamț.

Îl întreb și-mi răspunde foarte smerit și înrșinat:

— M'o dat mama la școala de meserii, dar nu m'o mai putut purta, că n'avea cu ce plăti taxele și g'azda.“

— Și ce-ai să faci de-acuma?“

— I-a am să rămân și eu acasă, ce să fac?“

— Și nu te-o scutit de taxe, că doar ești orfan de răsbou?“

— N'au vrut și apoi nici g'azda n'are cine m'o plăti.

Acum, să se știe: Acest elev a fost dintre cei mai buni, a ieșit întâiu în fiecare an, și la examenul de absolvire. Mai are 4 trați acasă, în școala primară, iar m'a-sa e, cu desăvârșire, lipsită de mijloace.

Mă întreb, și întreb și pe cetitorii acestui ziar:

Nu este o adevărată crimă, să împiedici pe un copil, orfan, — al cărui tată s'a jertfit pentru țară, să învețe și el o meserie, să trăiască mai ușor — nu tot cu toporul și țapina — cum a trăit tată-su?“

Ș'apoi, unde mai pui că acest elev avea o deosebită aplicație către învățare și'n special „sculptura“? Cât l-am avut ca elev, mă minunam de obiectele ce ieșeau din mîna lui!

Și câți n'or fi ca Baltag Ion? sute și mii!...

O mulțime de brațe și minți, care se vor oțili și care „vor rămânea și pe mai departe, în țara noastră, servitori ziuși, lucrând ziua și noaptea, pentru un cotru de pîne, cum au făcut-o și strămoșii lor!“...

Acest articol îl îndrept în direcția celor mari și-i rog să aibă grijă de cei mici, înființând internate pelângă școlile școlii și să-i scutească de taxele școlare.

În acești mucenici mici stă ascuns vitorul țării și al neamului nostru și țării și trupul lor, cu tot dinadinsul, trebuie e, naționalizare com-

G. Robu.

A. B.

Îmbunătățirea terenurilor argiloase

Din punct de vedere economic, îmbunătățirea terenurilor argiloase, este o problemă interesantă pentru agricultura țării noastre, prin faptul că suprafețele acestor terenuri sunt destul de întinse, iar producțiunea plantelor cultivate pe aceste locuri este foarte mică și chiar de loc, în unii ani.

Aceste pământuri numite și clisoase, lutoase, etc., au proprietatea de a se lipsi de picioarele animalelor și instrumentelor cu care lucrăm, iar la arătura făcută pe timp umed, brazdalele rămân lutoase ca niște curele, formând bolovani mari și tari, de unde capătă și numele de terenuri grele, ciolnoase sau tăpoase.

Apa, pătrunde cu foarte mult greutate în pământ, — fiind impermeabile — iar în anii cu ploi multe, toată apa stagnează la suprafață, putrezind sămânțele de toamnă, sau împiedicând lucrările de primăvară până târziu, când lucrurile sunt svântate. Prin uscarea, aceste pământuri crapă, formând bolovani foarte mari, care cu greu se pot sfărâma, pentru că sămânța să-și găsească condițiile favorabile pentru dezvoltare. Toate aceste însușiri, fac ca munca pământurilor argiloase să fie grea și scumpă.

Pentru a îmbunătăți aceste locuri, ele trebuiesc arate adânc de cu toamnă, lăsându-se ogorul negrapat, spre a se mărunți prin îngheț și desghet; dacă bolovani sunt prea mari, se vor sfărâma prin grăpare, căci astfel rămân nepătrunși de apă.

Pentru grăparea acestor terenuri, vom întrebuința grape de fier cu construcția solidă și cu colți puternici, iar pentru arat, de asemenea vom face uz de pluguri cât mai puternice, preferând No. 14, 16 și 18. În pământurile argiloase, arăturile adânci înlesnesc scurgerea apei în păturiile profunde ale subsolului și astfel împiedică bălțirea apei la suprafață. Aceasta este de mare folos, căci după cum știm, unde stagnează apa, plantele pier; întrucât aerul neputând pătrunde la rădăcina, planta se înăbușă îngâlbănindu-se și moare.

Insușirile rele ale pământurilor clisoase se îmbunătățesc mult, prin scurgerea apei de prisos și îngrășarea lor, cu bălegar proaspăt, care putrezind și transformându se în

humus — materia neagră — dobândește structura fărâmițoasă, ceea ce le face mai uscate și deci mai calde, permițând cu multă ușurință, circulația aerului.

Terenurile argiloase, ce se întâlnesc destul de des și la noi, dau rezultatele cele mai bune, dacă se guoesc toamna, cu cantități mari de bălegar proaspăt, îngropat sub brazdă; însă niciodată să nu se îngroape prea adânc, întrucât pământul fiind prea umed, bălegarul în loc să se descompună, el se va transforma în turbă.

În ce privește cantitatea de bălegar, care se pune la hectar, este bine să depășească chiar 80.000 kgr. adică 120—120 care, scotocit carul de 700 kgr. gunoi proaspăt. Îngrășămintele verzi, sub formă de bob, mazare, mazărice, lupin, seradela, trifoi, etc. influențează mult asupra ameliorării acestor pământuri; în acest sens, după ce s'au ridicat recoatele de pe câmp, se ară și seamănă imediat, cu susezele plante, care după ce au ajuns la complexa sau apropiata dezvoltare, se tăvălesc pentru a nu împiedica plugul și pe urmă se introduc sub brazdă, unde putrezind, îmbunătățesc mult calitățile fizice ale solului.

Tot ca ameliorator al proprietăților fizice, se recomandă a se da sub formă mărunțată, care atâneză pământurile argiloase făcându-le să dobândească o structură granulată, iar în timpurile secoase, ele nu mai formează scoarță, la suprafață. Acest element influențează descompunerea materiilor organice în pământ, și totodată servește ca hrană directă aproape tuturor plantelor, activându-le mult viața. Ca o mică idee asupra acestui element, vom da mai jos câteva cantități de var, de care au nevoie unele plante pentru dezvoltare: grâu recoltă mijlocie, la hectar 14 kgr. ovăzul 24 kgr., fasolea 62 kgr., secara 14 kgr., trifoiul roșu 121 kgr., lucerna 202 kgr., cartofii 38 kgr. Cantitatea necesară de var pentru un hectar de teren foarte argilos, este de 4000—6000 kgr. care servește o durată de 5—6 ani.

Această îmbunătățire, fiind prea costisitoare, întrucât varul costă scump, se înțelege ușor, că pentru îmbunătățirea terenurilor argiloase, vom aplica metodele mai sus arătate, adică arăturile adânci făcute toamna și îngrășarea pământurilor cu gunoi proaspăt de vite cornute, iar dacă timpul și împrejurările ne permit, vom face uz și de îngrășămintele verzi.

Const. I. Brânzac
Institutator-agronom Școala inf. de Horticultură Dragomirești Vale—Ilfov.

Viața la sate

Din Bueșești (Bacău)

Activitatea căminului cultural „Sf. Apostoli Petru și Pavel” din comuna noastră este următoarea:

Prin șezătorilor anului trecut și ale anului acesta am dezvoltat atât de mult gustul de citit în cât cărțile ce le avem au fost chiar de două ori cetite de aceleși cetitori.

În cursul acestui an, dela lanuare și până acum, sătenii, funcționarii și învățătorii comunei noastre au citit 640 cărți, 467 cetitori în total.

Pe lângă aceasta se distribuie săptămânal prin aduții și elevii în sat 15 exemplare din revista „Albina”, care se citește de elevii și sătenii.

Asemenia distribuim tot cu plăcută câte 6 exemplare din „Cultura Poporului”.

Căminul e abonat la „Albina”, „Cultura Poporului”, „Neamul Românesc”, „Grăul Neamului”, „Bacău”, și „Vestitorul”, cari se citește la șezători, ce au loc din două în două săptămâni Duminică.

În depozitul de desfacere ce am avut an și anul acesta, am desfășurat cărțile trimise de fundație, în valoare de circa 7000 lei.

Membrii căminului, învățători și preoți, în cursul acestui an au ținut la șezători și în diferite ocazii, mai ales la slujba serviciului divin, 32 predicii și conferințe, în numele căminului nostru.

Joia dela 10—12 a. m. se fac lecturi în cl. III—VI din revista „Lumea Copiilor” și „Albina”. S'a cetit apoi I Creangă și P. Ispirescu, comp'ct și „Robinson”. Președintele Căminului Cultural, N. Bibiri.

Din Bujor (jud. Lăpușna)

În dimineața de 24 Ianuarie, elevii școlaei dinpreună cu învățătorii și funcționarii, au luat parte la tedeumul ce s'a oficiat de sf. s'a protoereul T. Harea.

După amiază a început serbarea, care a fost organizată de d. Daniil Nichifor, directorul școlaei. Serbarea s'a deschis prin cuvântarea directorului, cu privirea la însemnătatea zilei de 24 Ianuarie. Serbarea a constat din mai multe cântece patriotice și populare. S'au recitat poezii și monologe.

La această serbare au luat parte pretorul local cu toți funcționarii și un mare număr de săteni, cari trăgând mai multe învățături folositoare, au rămas pe deplin mulțumiți.

U. E.

Din Lăpușata (Vâlcea)

În cursul lunii Noiembrie 1926, membrii Ligii Culturale secția Lăpușata, adunându-se în adunarea generală anuală, au procedat la alegerea noului comitet pe 1927—1929: președinte Virgil Niculescu învățător, vice președinte Gh. A. Voinescu funcț. și Const. N. Vlăduțescu primar, secretară dsoara Adelina Buiucă învățătoare, casier Al. Manolea și membri Hariton Ionescu învăț. și Gh. N. Mazilu agricultor.

Urâm spor la muncă noului comitet.

Comitetul revistei „Liga” de sub conducerea dlor V. Niculescu și Gh. Al. Voinescu și harnica secretară a Ligii dsoara Adelina Buiucă învățătoare, a hotărât că până la 1—15 Martie a. c., să întocmească și tipărească un „Buletin Figuri Culturale” ediție de lux.

Pe prima pagină va figura d. profesor Iorga, președintele comitetului central al Ligii.

Cine dorește a figura în Buletin, va înainta fotografia sau chișeu, împreună cu o notiță biografică, cum și suma de lei 130 costul chișeiului, în caz dacă nu'l posedă și lei 100 costul a 25 exemplare din Buletin. Cererile, fotografiile și banii se vor înainta dlui Victor Voinescu str. Elisabeta Doamna No. 11 R. Vâlcea. Cu Dumnezeu înainte.

Delacerna

Din Prisecani (Tutova)

În ziua de 25 Decembrie 1926 a avut loc în saloanele școlaei din comuna noastră serbarea Pomului de Crăciun. Serbarea a început cu un cuvânt de deschidere, ținut de d. Ioan Galan, directorul școlaei, care, în puține cuvinte a rătat însemnătatea Pomului de Crăciun. După aceia urmează desfășurarea unui frumos și bogat program. S'au jucat mai multe piese teatrale, monologe; s'au declamat poezii și la urmă s'au împărțit daruri frumoase la copii orfani și cei sărmani. S'ar-

barea a fost încheiată printr'un cuvânt ținut de dna Elena Guțu, învățătoare la această școală, care a mulțumit publicului că a luat parte în număr mare. Serbarea a fost urmată de un frumos bal.

P. Strat-Delatuțova

Din Ștefănești (Vâlcea)

În ziua de 3 și 4 Ianuarie folkloriștii olteni: Pr. Th. Bălășel, G. Fierăscu și Ion N. Popescu-Vâlcea, N. Popșor, N. Ciobanu și Pr. Căușianu-Dolj, I. I. Buligan-Gorj, Pr. N. Dumitrescu-Bistrița, Mchedini și N. I. Dumitrescu (Săljean) șeful gării Codlea-Brașov, s'au adunat în casa părintelui Theodor Bălășel din Ștefănești-Vâlcea, punând bazele unei tovrășii folkloristice, în scopul de a aduna, orându-i și da la iveală folkrolul oltenesc, punându-l în legătură cu tot ceia ce cunoaște știința folkloristică.

După discuțiuni entuziasmte pentru această muncă idealistă cei nouă olteni au ales cărmăuitor al acestei tovrășii pe pr. Th. Bălășel cetitorul folklorului oltean, punând bazele nnu organ de publicitate „Suflet oltenesc” care apare în Craiova.

S'au discutat aiătea lucruri folositoare pentru culegerea folklorului și scoaterea lui „în vileag”!

Fiecare folklorist a piecat adânc mulțumit de clipele trăite sub bură razelor mângâioase a idealismului curat pentru folosința nației.

Sau discutat aiătea lucruri folositoare pentru culegerea folklorului și scoaterea lui „în vileag”!

Fiecare folklorist a piecat adânc mulțumit de clipele trăite sub bură razelor mângâioase a idealismului curat pentru folosința nației.

Sau discutat aiătea lucruri folositoare pentru culegerea folklorului și scoaterea lui „în vileag”!

Gh. Dumitrescu Bistrița

Din Slatina

În ziua de 24 Ianuarie, Unirea Principatelor, un tedeum s'a oficiat la catedrala Ionașcu, la care au luat parte autoritățile militare, trupele din garnizoană cu muzica și autoritățile civile.

După tedeum o frumoasă serbare a avut loc, cu următorul program: Imnul regal de fanfara liceului Radu Greceanu. O frumoasă cuvântare rostită de d. profesor de liceu Constantinescu, arătând însemnătatea zilei. Cântece executate de corurile școlaelor, dansuri naționale și recitări cu multă însuflețire de elevii școlaelor din oraș.

Mihăilescu.

R. Mislea.

Scrisori Câmpinene

Scrieam în această foaie dintr'un număr trecut, despre frumoasa întâmplare a orașului și aceeași numai muncii asidue și perseverente pe care o depune actualul primar al orașului, d. avocat Victor Rădulescu, în fruntea edililor câmpineni.

Făceam atunci câteva propuneri, astăzi vom face o propunere de ordin general care interesează nu numai autoritățile și pe cetățenii câmpineni, ci ne interesează pe toți cetățenii acestei țări și mai ales oficialitatea română.

Există în orașul Câmpina, un drum, așa zis spre gară, în lungime de aproape un chilometru. Acest drum este cu o grămadă de virajuri, toate prevăzute în studiul pistelor din strănătate. Din cele văzute și din studiile citite fie în limba română, fie în limba italiană, franceză sau germană pot să afirm cu cea mai deplină tărie că în țară la noi nu este un loc mai propice pentru clădirea unei piste, cu prețuri cel mai etfin posibil, pentru sporturile de iarnă: bobleigh sau săniuța românească. Drumurile de pe dealul Pișigoia, la 500 metri de oraș, având altitudinea de 1000 metri și posedând înclinăția necesară drumului pe el și împrejurimi pitorești, s'ar putea face pe el celalalt sport de iarnă: sky și chiar sky tras de cal. Lacul Curiorului, cu o suprafață de 2000 mp. ar putea sluji drept un patinoar minunat.

Câmpina, posedând toate acestea ar putea să devie cea mai mare stațiune de sporturi de iarnă românească. Ar fi un St. Moritz sau Chemonix românesc cu cât mai puține cheltuieli. Apoi apropierea de București (93 Km) nu poate fi neglijată.

Noi supunem propunerea oficialităților cari sunt în măsură să probeze sau să respingă. Nouă ne place să credem că o vor aproba-o dat fiind micile cheltuieli ce ar necesita în îndeplinirea acestei faze românești. De altfel noi vom mai reveni arătând, cât mai pe larg, binefacerile ce ar rezulta din îndeplinirea ei și suntem siguri că d-l primar inițiatorul atâtor lucruri frumoase și continuatorul măsurilor bune, va fi de partea noastră, iar propunerea își va avea locul dorit în opinia publică românească.

Câmpina, posedând toate acestea ar putea să devie cea mai mare stațiune de sporturi de iarnă românească. Ar fi un St. Moritz sau Chemonix românesc cu cât mai puține cheltuieli. Apoi apropierea de București (93 Km) nu poate fi neglijată.

Noi supunem propunerea oficialităților cari sunt în măsură să probeze sau să respingă. Nouă ne place să credem că o vor aproba-o dat fiind micile cheltuieli ce ar necesita în îndeplinirea acestei faze românești. De altfel noi vom mai reveni arătând, cât mai pe larg, binefacerile ce ar rezulta din îndeplinirea ei și suntem siguri că d-l primar inițiatorul atâtor lucruri frumoase și continuatorul măsurilor bune, va fi de partea noastră, iar propunerea își va avea locul dorit în opinia publică românească.

Câmpina, posedând toate acestea ar putea să devie cea mai mare stațiune de sporturi de iarnă românească. Ar fi un St. Moritz sau Chemonix românesc cu cât mai puține cheltuieli. Apoi apropierea de București (93 Km) nu poate fi neglijată.

Mihăilescu.

R. Mislea.

Omul la judecată

Păi, când o fi fost atunci, o română împrumutase un ovreiu o oală și acum nu vrea să i-o mai dea îndărăt. Românul s'a dus să-l dea în judecată, că de, cum era să piardă oala pe care o moștenise dela bunicu său, Dumnezeu să-l erte.

Când veni ziua înfașșerii, ovreiu cearcă să se apere: „Dom'le judecător, nu mi-a dat nici-o oală Trece ce mai trece: „Zău, dom'le judecător, i-am dat una spartă'n loc!”

Da la urmă, văzând că nu poate scăpa: „Ai, vei, dom'le judecător, minte dija românul, că: I-am dat una nouă-nouță La Sfântu-Aș:capt'ân pravluțiat'!”

Ioan Martin

Cărți și reviste primite

Au apărut în editura „Cartea Românească” din București:

Povestiri din 1001 de nopți, ilustrată în culori, cartonată. Preț 60 lei.

Școala lui Chitchiron, carte pentru copii, ilustrată de Florian Cristescu. Preț 28 lei.

Cunoștințe Folositoare seria B No. 48: *Rețete pentru gospodine* privitoare la alimentele de Maica Raluca. Preț 5 lei.

Exposition Internationale dela Presse Cologne 1928.

Răzeșul, anul 10. No. 11, 12 pe Octombrie, Noiembrie și Decembrie 1926. Bărlad Str. Cuza-Vodă No. 258.

Societatea de mâine, anul o. 4 N 5, Cluj, Piața Unirii 8.

Revista Școlaei, anul 4 No. 1 pe Noembrie și Decembrie 1926 Botoșani, Școala Marșian.

Tomis, anul 4 No. 1 și 2 sfânta Episcopie, Constanța.

Glăsul Minorităților, anul 5 No. 1, Lugoj.

Revista generală a învățământului, anul 15 No. 1, Calea Plevnici 29.

Răsăritul, anul 9 No. 5, București, str. Sfintii Apostoli 24.

Tara Voevoților, anul 3 No. 1. București, str. Emancipată 37.

Falanga, anul 1 No. 11, București, str. general Berthelot 46.

Tara Noastră, anul 8 No. 1 și 2, București, str. Donici 6.

Fierul, anul 5 No. 2. Cluj, Calea Victoriei 29.

Freemutul, anul No. 1 și 2, Focșani, str. Sub-Lt. Pruncu 10.

Viața, anul 13 No. 2, Seminarul Franciscan Hăuțești, jud. Roman.

Solia Moldovei, anul 1 No. 1, Iași, Ateneul Popular Talaras.

Ideia Europeană, anul V No. 196, București, str. Paris 1.

Educația, anul 10 No. 1, București, str. Ternuziile 6.

Bibliografie

Cereji de la toate librăriile din țară următoarele lucrări:

1. *Medic General Bădescu Gh.*, medic șef al S. S. C. 6 Arm. „Instrucțiuni sanitare cu caracter permanent” culese și întocmite conform ordinilor și legilor în vigoare. 20 Lei.

2. *Medic general Dr. Bădescu, Med. Capitan Dr. Apostol Od. și Dr. Popărlan.* Maiadii Simulate Fasc. 1. Sciatca. 60 Lei.

3. *Dr. Od. Apostol.* Noțiuni generale de Peericultură 20 Lei.

Traian Florian: Lucru Manual Br. 5-a. Lucrări din lemn necojit. 40 pag. Editura Bancii Învățătorilor, Cluj. Preț 25 lei.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru predarea lucrului manual. În această lucrare se arată felul cum trebuie să se facă începutul lucrărilor din lemn, tratând despre lucrările din bețoșoare de alun, materie care are loc în cl. III-a și a IV-a primară. Autorul, cunoscut deja din lucrările i anterioare, negreșit, va fi primit prin această lucrare cu aceiași dragoste și căldură, de care s'a bucurat și până acuna.

Credincios programului de dinainte slabibil, dl Traian Florian, prin broșura de față continuă să dea un îndreptar metodic pentru